

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL \ MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

Babits Mihály:

PSYCHOANALYSIS CHRISTIANA

Mint a bókos szentek állnak a fülkében kívülről a szemnek kifaragva szépen, de befelé, hol a falnak fordul hátok, csak darabos szikla s durva törés tátoz: ilyen szentek vagyunk mi!

Micsoda ős szirtből vágták ki lelkünket, hogy bús darabjai még érdesen csüngnek, érdesen, szennyesen s félig születetlen, hova nem süt a nap, hova nem fér a szem? Krisztus Urunk, segíts meg!

Hallottunk ájtatos, régi faragókat, kik mindent egyforma türelemmel róttak, nem törődve, ki mit lát belőle, s mit nem: tudva, hogy mindent lát gazdájuk, az Isten. Bár ilyenek lennénk mi!

Ugyis csak az Úr lát mindenki szemével, s ha mit tenmagadból szégyenkezve nézel, tudd meg, lelkem, s borzadj, mert szemeden által az Isten is nézi, az Isten is látja! Krisztus Urunk, segíts meg!

Óh jaj, hova bújhatsz, te magadnak-réme, amikor magad vagy az Itélő kéme?! Strucc-mód für a percek vak főnyéve alá balga fejünk, — s így ér a félig-kész Halál, s akkor mivé leszünk mi?

Gyónatlan és vakon, az évek szennyével löknek egy szemétre a hibás cseréppel, melynek nincs csörgője, s íze mindörökre elrontva, mosatlan hull vissza a rögbé. Krisztus Urunk, segíts meg!

Ki farag valaha bennünket egésze, ha nincs kemény vésőnk, hogy magunkat vésne, ha nincs kalapácsunk, szüntelenül dúló, legfájóbb mélyünkbe befűrő fűrő? Szenvedésre lettünk mi.

Szenvedni annyi, mint diadalt aratni: Óh hány éles vasnak kell rajtunk faragni, míg méltók nem leszünk, hogy az Ég Királya beállítson majdan szobros csarnokába. Krisztus Urunk, segíts meg!

Rev. A. Barton Brown:

ÖRÖKKÉVALÓ KARJAI TARTANAK

Mózes már öreg ember volt, amikor ezt mondta: *"Hajlékod az örök Isten, örökkévaló karjai tartanak."* (5 Mózes 33: 27)

Élete folyamán sok nehézséggel és küzdelemmel nézett szembe. Különösen amióta Isten rábízta népe Egyiptomból való kiszabadítását. Problémája volt népével, az egyiptomiakkal, és sok mindezzel. Gyakran borult az Úr elé, mert *máshoz nem mehetett segítségért.* S minden alkalommal átélte, amit a zsoltáríró később így fogalmazott meg: *"Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban."* (Zsoltárok 46:2)

Ha úgy a zsoltáríró, mint Mózes szavai igazak, akkor számunkra is van biztatás és remény, bármily nehézségek közé kerülnénk is. Továbbá, ha igazak e szavak, akkor bátran nézhetünk szembe a jövővel, mert tudjuk, hogy Isten mindig velünk van.

HOGYAN NÉZZÜNK SZEMBE AZ ÉLETTEL?

(1) - Nem félve a kudarcoktól. Tudom, hogy óvatosnak kell lennünk. De nem bátorlalnak.

Mondok egy példát: Kilenc éves koromban meg akartam tanulni görkorsolyázni. Elmentem a korszolyapályára, felvettem a korszolyámat és elindultam. Igen ám, de hamarosan elessem. Mire valahogy föltápáskodtam és újra elindultam. Aztán újra meg újra elterültem. De mindig felálltam és tovább korszolyáztam. Mire lejárt az időm, már egész jól haladtam. De mi lett volna, ha az *első kudarc után feladtam volna a harcot?* Sohasem tanultam volna meg görkorsolyázni.

Mindannyian rettegünk az eleséstől. Attól tartunk, hogy nevetség tárgyává válunk vagy megsérülünk. De előbb-

utóbb észrevevessük, hogy túlzott óvatossággal és félrehúzóddással semmire sem jutunk. Sőt, sok jó eredményt elmulasztunk. A kulcs abban rejlik, hogy kerüljük a *túlzásokat.* Óvatosságra mindig szükségünk van; meg kiegyensúlyozottságra is. De félrehúzóddásra nem. Elvégre az átlag ember legtöbbször tapasztalatai által fejlődik és tanul. S a *kudarcok, esések, és akadályok* jó tanítók.

Azonkívül, ha nem félünk a kudarcoktól, akkor azt is megtapasztaljuk, hogy *"ISTEN ... ÖRÖKKÉVALÓ KARJAI (MINKET IS FENN)TARTANAK."*

(2) - Felismerve gyengeségeinket.

Gondolkozzunk valójában. Kudarcaink és fejlődéseink közepette figyeljük meg, hogy mihez van adottságunk és mihez nincs. Használjuk fel ezt az ismeretet arra, hogy többé-kevésbé reális terveket szövjünk. Tehetségünk felismerése alapján olykor nagy dolgokat is tervezhetünk és végrehajthatunk. Meg egyre többet tehetünk Urunkért és az elvesztetékért.

Isten nem várja el senkitől, hogy egyből nagy dolgokhoz fogjon. Mózes is előbb felkészítette feladatára. S ugyanazt teszi minden gyermekével. De lépésenként nyugodtan haladhatunk

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English Section — Page 8.

Ünnepeljük Krisztust 2000

Közeledik az ősz (Molnár Antal)

Mert sziklára épült (László Imre)

Testvéri bátorítás a szolgálatra

Van erő, van, csodás erő van...

Ifjúsági Tábor Colorádóban

A legcsodálatosabb Ige

Csak bűnösöknek (Füredi Kamilla)

Hitmérő (Novák József)

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address Changes to:

Evangeliumi Hírnök, Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid and Entered at
Wyandotte, MI 48192

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735 herjeczki@juno.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor és Szabó István

Our address on the internet:
<http://members.aol.com/evhironk>
E-mail address: evhironk@aol.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$20.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St. Southgate, MI 48195
Tel.: (313)284-7107

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA**Elnök / President:**

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212)288-0258

Alenök / Vicepresident:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd. Lincoln Park MI 48146
Tel.: (313)382-3735

Főtktár / General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (773)545-0898

Pénztáros / Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

ENDRE DÉNES
1230 Mace Ave. BRONX, NY 10469
Tel.: (718)882-4026

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E. Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-7727

Bethesda Otthon igazgatója:

ROBERT H. HARLOW
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-3288

International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195

A szerkesztő rovata

A reformáció évfordulóján Luther Márton egy rövid imádságát közöljük angolul és Babits Mihály egyik legszebb versét. Két lelkipásztorunk írásma-gyarázata is alkalmas reformációs üzeneteket kínál kedves olvasóinknak (*Mert sziklára épült... és Hitmérő*).

A kolorádói táborozás olyan jól sikerült, hogy a fiatalok azt ígérték, hogy egy évig rendszeresen küldenek beszámolókat róla. Várjuk.

A 23. Zsoltár magyarázata után Plyler Eszter testvérnő buzdítását megfogadva kérem olvasóinkat, ha valakinek van a 23. Zsoltárral kapcsolatban közölhető verse, küldje el nekem.

Hadd hívjam fel figyelmüket Füredi Kamilla misszionárius testvérünk angol nyelven írt önéletrajzára, melyből ezúttal a 2. részt közöljük. Kamilla egyébként Clevelandban él, a Bethánia Magyar Baptista Gyülekezet tagja. Készül az újabb szolgálatra - várja, hogy az Úr ajtót nyisson neki egy küldetéses megbízatásra.

Várom néhány olvasónk jelzését a lap postázásával, megérkezésével kapcsolatos tapasztalatokról.

S végül: ugye megküldte előfizetését időben? Ha lemaradása volna, kérjük rendezze mielőbb. A lap megmaradását segíti ezzel is. *A szerkesztő*

ÜNNEPELJÜK JÉZUST 2000

Ahogy közeledünk az ezredfordulóhoz, egyre többet gondolunk arra, hogy a kegyelmi idő előbb-utóbb lejár, az Úr Jézus visszajövetele közel van. Nyilván a kerek számok varázsa ez. Ha azt eredményezi, hogy jobban készülünk visszajövetelére, hasznos. Lesznek azonban szép számmal olyanok, akiket hisztérikus, szélsőséges megnyilvánulásokhoz vezet ez a várakozás, s ez már káros és igeellenes lehet. Várhatóan megszorodik a világ-végét-váró szek-ták száma és hatása is.

Ebben az ezredfordulóra fókuszoló világban különleges helye van egy évek óta tartó evangélizációs mozgalomnak, melynek a jelszava: *Celebrate Jesus 2000*. Miért különleges ez a mozgalom? Néhány általam fontosnak tartott vonása:

- Középpontjában Jézus Krisztus személye, s a róla szóló bizony-ságtétel áll
- Több mint 60 keresztyén felekezet közös összefogásával valósul meg a program
- Célja Észak-Amerika teljes lakos-ságának elérése az evangéliummal
- Több éves, folyamatos misszió-munka
- Feladatát nem majd, 2000-ben akarja elvégezni, hanem most, mie-lőtt lejárna a 2000-ik esztendő

HÁTTÉR INFORMÁCIÓ

Az 1974-es, Billy Graham által összehívott Nemzetközi Lousanne-i Világmissziós Konferencia hatására több olyan evangéliumi kezdeményezés indult útjára, amelynek hatása ma-

radandó. A *Mission America* nevű szervezet is oda vezeti vissza gyökereit. E felekezetközi szervezet tiszteletbeli elnökei: Dr. Billy Graham, Dr. Bill Bright és Dr. John Perkins, elnöke Dr. Paul A. Cedar. De e mindenki által ismert "nagy" nevek mellett további 300 keresztyén vezető is részt vesz a szervezet munkájában.

1995-ben, amikor egy országos méretű evangélizációs kampány megformálásán dolgoztak, sajátjuknak fogadták a Déli Baptista Szövetség akkor már egy éve létező *Celebrate Jesus 2000* című missziós programját, vezető-jével, az egykori Home Mission Board elnökkel, Dr. Larry Lewissal együtt. További információért keresse föl ezt a címet: <http://www.missionamerica.org/>

AZ ÜNNEPELJÜK JÉZUST 2000 CÉLJA

A misszió parancs teljesítése, melynek során az országban mindenkiért imádkoznak és eljuttatják az evangéliumot kivétel nélkül mindenkihez, mielőtt lejárna ez az évezred.

Nagyon fontosnak tartom, hogy nem csak az evangéliumi üzenet valamilyen formában történő "átadása" a cél, hanem az is, hogy ennek során imádkozzanak a hívők azokért, akik felé a megbízatásuk szól!

Azt is megnyugvással hallottam, hogy a vezetők nem áltatják magukat azzal, hogy mindenki meg fog térni. Abban viszont határozottan hisznek, hogy az összehangolt országos evangélizációs erőfeszítés eredményeként nagyon sokan meg fogják ismerni Jézus Krisztust és megtérnek.

Have you seen our WEB SITE on the Internet lately? <http://members.aol.com/evhironk>

Evangeliumi Hírnök az Interneten - Látta már? <http://members.aol.com/evhironk>

ÖRÖKKÉVALÓ KARJAI TARTANAK

folytatás az 1. oldalról

előre, még ha nehéz is az út, mert Ő "mindig biztos segítség a nyomorúságban."

(3) - Végül nyitott szemmel is nézünk szembe az élettel. Kutassuk ki és fedezzük fel a "nyitott kapukat," ill. az adott lehetőségeket.

Valaki azt mondta: "Ha Isten bezár egy kaput előttünk, akkor mindig egy jobbat nyit meg nekünk." Ezt már valószínűleg mindannyian megtapasztaltuk. Hisz mindannyiunk életében előfordult már, hogy egy állást elvesztettünk, vagy egy vonatot lekéstünk és utólag rájöttünk, hogy valamilyen előnyünk származott belőle. Fontos, hogy a zárt ajtók következtében ne essünk kétségbe. Helyébe higgyük el, hogy azok is valamilyen pozitív lehetőséget rejtegetnek! "Isten örökkévaló karjai tartanak!" S — az esetleges csalódások és elesések közben is — figyeljünk a jelekre; az un. "zöld lámpákra," melyek azzal biztatnak, hogy abba az irányba nyugodtan haladhatunk.

Isten gyermekeinek van áldott jövője. Nem kell félniük a kudarcoktól; bátran szembenézhetnek gyengeségeikkel; s nyitott szemmel járhatják az élet útját.

Ezért, ha Isten gyermeke vagy Kedves Testvérem: akkor te is megteheted ezeket, mert bízhat az abban, hogy neked is "Hajlékod az örök isten, (és) örökkévaló karjai (téged is) tartanak." Sőt, egyre hasznosabbá és áldottabbá teszik életedet.

Rev. Barton A. Brown a Palm Bay, Floridai gyülekezetünk lelkipásztora. Igehirdetését Mátrainé fordította.

MEGVALÓSÍTHATÓ-E A TERVEZETT PROGRAM?

Kiváló célkitűzés, de vajon megvalósítható-e? Larry Lewis elmondta, hogy a posta naponta el tud érni minden családot, amelyiknek posta címe van. Ehhez az evangélizációhoz pedig máris sokkal többen csatlakoztak, mint amennyi alkalmazottja a postának van.

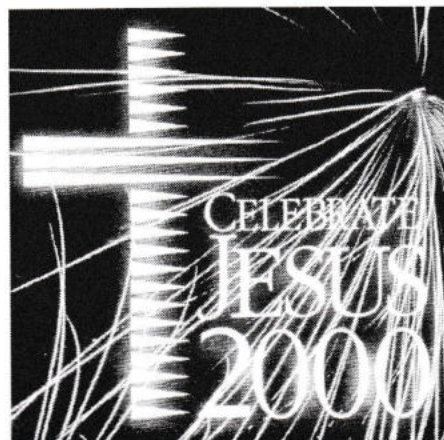
Az egész országra kiterjedő feladatot egyedül egyik egyház sem lenne képes megoldani. Ha viszont az újjászületett keresztyének összefognak, erőiket, lehetőségeiket optimálisan hasznosítják, fölhasználva a mai technika lehetőségeit is - okunk van a reménységre.

A cél elérése érdekében létrehozta egy computerizált címátár (Mapping Center For Evangelism), melynek segítségével a misszióban résztvevő gyülekezetek egy egy területet elvállalhatnak. Ez a módszer lehetővé teszi, hogy valóban mindenkit - név és cím szerint - elérhessünk az evangéliummal.

MIÉRT ÉPPEN "ÜNNEPELJÜK" JÉZUST?

Magyar fülünknek lehet, hogy idegennek tűnik az ünnepeljük szó. Bár, ha meggondoljuk, mi adhat nagyobb okot az ünneplésre, mint a Megváltónk születésnapja, a kétezredik? Egymást felköszöntjük, kisebb ünnep egy-egy családi születésnap. Örömet igyekszünk szerezni egymásnak. Mivel okozhatnánk nagyobb örömet Jézus Krisztusnak, ha nem azzal, hogy engedelmeskedünk parancsolatainak, s azok között is ezúttal a nagy misszió parancsnak? Ünnepeljük hát a Világ Megváltóját parancsolata betöltésével!

A közvéleménykutatások idejét éljük mostanában. A címre egy másik magyar változat ez lehetne: *Hirdessük Jézust*

2000. Olvasóink melyiket szeretnék jobban? *Ünnepeljük? Hirdessük?* Akit érdekel, fejezze ki véleményét a szerkesztőnek. (Posta - 32 cent, telefon - 1 perc ára, E-mail - ingyenes.)

ÚJ MÓDSZER, RÉGI MEGBÍZÁS

Ha a módszer új is, a feladat, a megbízás a régi: "Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében..." (Mt 28:19) A Megváltó parancsa mindenkinek szól. Még nekünk, magyar baptistáknak is. Az Amerikában élő etnikus (nyelvi) egyházak, szövetségek, gyülekezetek közül is sokan bekapcsolódnak ebbe a programba. Vajon mi, itt élő és szolgáló magyar hívők élünk-e azzal a lehetőséggel, amit a Celebrate Jesus 2000 kínál?

Évközi gyűlésünkön, majd - ha az idő miatt egészen röviden is - a közgyűlésen is fölvettem a programba való bekapcsolódásunk gondolatát. Vezetőink támogatták. Ha így van és gyülekezetünk is jónak látja, részt kérünk belőle mi is. Hogy milyen részt, az már egy következő gondolatsort kíván. Addig is: Ünnepeljük, hirdessük, szeressük Őt!

Herjeczki A. Géza

Meghívó

Detroiti Ifjúsági Találkozó Október 10-11.

Mottó: Hogyan várjuk Őt?

Szeretettel várjuk gyülekezeiteink ifjúságát. Felvilágosításért hívják a lelkipásztort (313)382-3735. Térkép, információ: <http://members.aol.com/evhirmok/detmap.htm>

Making a will? Don't forget about the Convention, our Hungarian mission.

Végrendeletet készítsz? Ne feledkezz el Szövetségünkéről, az amerikai magyar baptista misszióról.

Lapozgassuk a Bibliát!

A Lélek gyümölcse ... SZELÍDSÉG

- * ... tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.
- * A szelídek pedig öröklük a földet, és gyönyörködnek nagy békességben.
- * A szelíd szív a testnek élete; az irigység pedig a csontoknak rothadása.
- * A nyelv szelídsége életnek fája; az abban való hamisság pedig a léleknek gyötrelme.
- * ... mert a szelídség nagy bűnöket le-csendesít.
- * Ímé, én elbocsátlak titeket, mint juhokat a farkasok közé; legyetek azért okosak mint a kígyók, és szelídek mint a galambok.
- * Atyámfiai, még ha elfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útba az olyan szelídségnek lelkével, ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is.
- * A ti szelídlelkűségeitek ismert legyen minden ember előtt. Az Úr közel!
- * ... szelídséggel fogadjátok a beöltött igét, a mely megtarthatja a ti lelkeiteket.
- * Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, a ki számot kér tőletek a bennetek levő reménységről, szelídséggel és félelemmel

A megfejtéseket november végéig várja a szerkesztő.

MEGFEJTÉSEK — JÚNIUS/JÚLIUS — SZÍVESSÉG

1. Jer 17:24; 2. Hós 11:8; 3. Mal 2:13; 4. 2Kor 6:6; 5. Fil 2:1; 6. Kol 4:10; 7. 1Tim 6:18.

Jó megfejtést küldtek: Mezei Ilona (LA), Jakab Bálintné, Dézsi Imre és Imréné (MI), Horváth Mária (NY), Podobni Erzsébet (Toronto), Holman Mátyás (Budapest)

László Imre:

Mert sziklára épült...

Bizonyára mindannyiunknak van egy vagy két olyan barátja, ismerőse, netalán hozzátartozója, aki miatt nagyon fáj a szíve. Elindult egyszer ez a barát vagy ismerős az Úr útján és úgy nézett ki, hogy minden rendben lesz. Elfogadta az Úr Jézust személyes megváltójának, talán be is merítkezett, szépen kezdett szolgálni a gyülekezetben, és még gyümölcsöket is mutatott az élete. Aztán történt valami, talán közbelépett egy ember, egy megrázó esemény, netán egy rosszul sikerült házasság, és az illető eltűnt a süllyesztőben. Ha megpróbálsz neki beszélni Jézus Krisztusról, emlékeztetni akarod régebbi

Az alap nem csupán egy személy – Jézus Krisztus, hanem az én viszonyom ehhez a személyhez.

életére, akkor legjobb esetben egy kesernyés mosoly, egy legyintés a válasz – ha ugyan nem valami durva visszautasítás. Ilyenkor aztán a sajnálat, a szomorúság mellé félelem is kerül a szívedbe: *Uram, vajon van-e valami biztosíték arra nézve, hogy egy hónap, egy év, vagy tíz év múlva én még a te utadon fogok járni hitben, kitartással?* És mivel ilyen esetek sajnos előfordulnak még egészen élő gyülekezetekben is, ezért azután elbizonytalanodunk, mert kiderül, hogy olykor-olykor a tiszta evangéliumi közösségek, a meleg fészket adó, és a megváltás valóságára épülő gyülekezetek sem adnak tökéletes biztosítékot. Hát nincs semmi megnyugtató megoldás, nincs valami teljes biztonságot adó ígérete Istenünknek? – jajdul fel a szíved.

Örömmel és nagy belső békességgel jelenthetjük kedves olvasóinknak, hogy van ilyen biztonságot adó, és emellett alázatra intő üzenete Istennek. Lukács evangéliumának 6. részében, a 47-49. versekben Jézus Krisztus tanít bennünket két építkező emberről, akik közül az egyik a gyorsabb, a kényelmesebb és talán olcsóbb utat választotta. Azt mondta, hogy: *“lám, milyen szép, sima ez a fővény, ez a homokos terület, ezt Isten is arra teremtette, hogy házat építsek rajta.”* Nem is bajlódott sokat, hamar felhúzta a falakat, s onnantól kezdve a tulajdonos öntelt, talán kissé szánakozó mosolyával figyelte a szomszédja küszködését, aki jó mély árkot ásott, és csak akkor hagyta abba verejtékes munkáját, amikor ásoja nagyot csendült, mert sziklára ütközött. Aztán végre elkészült a másik ház is... Hát érdemes volt? – kérdezhetné a másik ház építője. Több munka, több verejték, és ráadásul úgy néz ki, hogy kidobott pénz, mert az alap bekerült a föld alá, oda, ahol nem látja senki. Aztán egy nap beborult az ég, és tombolni kezdett a vihar... Jó, jó, -mondhatja most erre bárki, - mi is ismerjük

a történetet. De legalább két gyakorlati kérdésünk lenne. *Az egyik ez: miért kell nagy fáradsággal mélyre ásni, - a másik az, hogy hogyan kell ezt megtenni?*

A *“miért”* kérdésre két választ adhatunk. Először is, nem azért kell mélyre ásni, mert Isten gyötörni akar bennünket, esetleg gyönyörködik küszködésünkben, vagy éppenséggel munkát akar nekünk adni. Hanem azért, mert amiért igazán nem dolgozott meg az ember, azt értékelni sem tudja. Egyik rokonunkat évek óta arra szeretnénk rábeszélteni, hogy adja már el a házikóját, öreg is, beteges is, költözzön oda egyik gyermekéhez, hiszen szívesen és örömmel fogadná. Aztán elhangzik a válasz: *fiam, ezt a házat én a két kezemmel raktam össze, nem tudom itt hagyni.* Igen, amiért megküzdöttünk, azt tudjuk igazán értékelni. Jaj, de bölcsök voltak a régi meseírók, akik leírták, hogy a királyfinak hét, tizenégy vagy huszonegy fejű sárkányokkal kellett megküzdeniük, mielőtt elnyerték a szépséges királykisasszony kezét. De vajon az a mai *“királyfi,”* aki minden küzdelem nélkül elnyeri a *“királykisasszonyt,”* az vajon tudja-e őt értékelni? A könnyen szerzett pénzt könnyen is szórja el az elkényeztetett gyermek, de a küszködve megkeresett garaska az bizony duplán értékes. Isten azt akarja, hogy mélyre ássunk, - mert utána aztán nagyon fogjuk értékelni azt a kincset, amit ott találtunk, és nagyon biztonságos lesz az a lelki ház, amely ilyen mély alapokkal bír. Ne elégedjünk meg tehát az egyszerű, olcsó és könnyű megoldásokkal. Ha nem értesz meg valamit Istenünk ígéréből, ne legyints, hogy *“majd odafent mindent megértünk,”* ne szenteskedd el a dolgot egy ige idézésével, hogy mondjuk *“a titkok az Uréi, a kijelentett dolgok pedig a miénk...”* Kérdezd meg Uradat, hogy valóban elrejtett titokként akarja-e fenntartani illetve visszatarítani azt a kérdést, vagy csak a lustaságod ellen akar harcot indítani azzal, hogy téged hosszabb kutatásra, elmélyült imádságra, netán könyörgésre és böjtölésre készítet? Meglátod majd, hogy milyen értékes lesz a válasz, milyen boldog leszel a megoldással, milyen szép lesz az a *“királykisasszony,”* ami úgy lett a tiéd, hogy legyőztél a lustaság, a kicsinyhitűséget vagy a türelmetlenséget sokfejjű sárkányait.

A másik válasz viszont így hangozhat: azért kell mélyre ásnod, mert Isten, aki mindent lát előre, tudja, hogy hamarosan jönni fog a rettenetes vihar. És Urunk azt akarja, hogy ne omolj össze, hanem mindvégig megállj a hitben!

A *“hogyan”* kérdésre is pontos választ ad Isten ígéje. Egyrészt kicsinek tűnő dolgokat kér és vár tőlünk – a gyakorlatban. Figyeljük csak meg a feltételeket: *“Aki hozzám jön, és hallgatja az én beszédeimet...”* Azért megyek én vajon Isten

házába, hogy az ő beszédét hallgassam? Vagy esetleg egyfajta *“keresztény klub”* számomra az Úr háza? Főleg itt, Amerikában, a *“népek kohójában”* jó tartozni valahova. Hát ennyi? Ezért megyek a gyülekezetbe? Vagy valóban azért megyek oda, mert Jézus Krisztus szavait hallom? Fel tudod-e fedezni Jézus tanítását a legegyszerűbb szolgálatban? Vagy tele vagy bírálattal? Ha valaki rosszabbul prédikál, mint Dr. Graham, Dr. James Dobson vagy Dr. David Jeremiah, esetleg Cohn vagy Oláh Liviu, akkor azt már fanyalagva fogadom? Itt Amerikában a nagyvárosokban minden utcában van egy-két templom, vagy baptista imaház, s ha tudsz angolul, akkor *“legfeljebb átmegyek egy angol churchbe”* - mondhatod. A hűség, az alázatos odafigyelés Isten beszédére – bármilyen egyszerű testvér mondja is azt – az egyik legfontosabb alapfeltétele a szikla-keresésnek, a mélyre ásásnak.

Meg ne csaljon bennünket a sátán. A biztos alap nem egyszerűen csak az írott ige, hanem a te viszonyod az ígéhez. Pontosabban is fogalmazhatunk: *az alap nem csupán egy személy – Jézus Krisztus, hanem az én viszonyom ehhez a személyhez.* Jézus Krisztus meghalt a kereszten – de ettől a tényről én még elkárhozhatom. De ha elfogadom ezt a váltás halált a saját életemre, és Krisztus uralma alá hajtom a fejem, akkor számomra már van üdvösség.

Hitünk biztos pecsétje, garanciája tehát nem egy tan – mondjuk: a baptizmus – hanem egy személy: a Szentháromság Egy Örök Isten. Az ismeret, vagy az érzelmek,

A Szentlélek állandó jelenléte, növekvő uralma az életünkben - ez a növekvő, élő hívó élet nélkülözhetetlen feltétele, és megtartásunk biztos záloga.

mint például az öröm, a belső béke és megnyugvás – nos, ezek nagyon fontos tényezők, de csak kísérő jelenségei a mélyben rejtőző kapcsolatnak. Más szóval: *hitünk alapja nem egyszerűen csak egy mély ismeret erről a három személyű Istenről, hanem a hozzá való viszony: egy élő, és minden nap megtapasztalt kapcsolat az Atyával - aki teremtett, a Fiúval - aki megváltott, és a Szentlélekkel, aki vezet és megtart - mindörökké!*

Van azonban még valami, amit sok helyen agyonhallgatnak, vagy csak olyan óvatosan beszélnek róla, hogy az már egyenértékű egy elhallgatással. A szikla megtalálásának, a mélyre hatolásnak van egy félelmetes feltétele, és nagyszerű lehetősége, - mondhatnám, az egyetlen, de biztos lehetősége. *Kizárólag egy személy segítségével lehet azt megtenni.* Az Isten mélységei kikutathatatlanok, hiszen ő végtelen. De azt is mondja Pál apostol, hogy Isten Szentlelke mindent megvizsgál és mindent kikutat, még az Istennek

Testvéri bátorítás a szolgálatra

1984-et írtak, amikor néhány fiatal misszióútra indult egy közeli kis faluba. Nagyváradról, a világ legnagyobb magyarajkú gyülekezetéből mentek, néhány héttel a bemejékezésük után. Egyidősek voltak. Szinte még gyerekeknek számították őket, de ott volt csontjaikba zárva a "tűz," amit Isten gyújtott meg, az Ő szolgálatára. Az út előtt több alkalommal összegyűltek, hogy felkészüljenek - imával és énekléssel. Amikor elérkezett a vasárnap reggel, nagy örömmel útra keltek. Nem tudták mi vár rájuk, nem ismerték az ott élő testvéreket.

Amikor odaértek meglepetés várt rájuk, látva azt a két-három öreg néni-bácsit, akik istentiszteletra gyűltek össze egy kis rozoga imaházba. Igen nagy szeretettel fogadták őket és örömmel azzal is kifejezték, hogy az egyik fiataalt megkérték ígét hirdetni. Ebben a kis csoportban én is ott lehettem. Talán soha nem fogom elfelejteni, hogy a tisztelet végén odajöttek a testvérek és elmondták, hogy köszönik a szolgálatot, a fáradságot és azt a buzgóságot, hogy meglátogattuk őket és felvidámitottuk szíveiket szolgálatainkkal. Nem áradoztak dicsőítmuszokat, de azzal az egyszerűséggel ami bennük volt bátorítottak a további szolgálatra. Az alkalomról

⇒ mélységeit is. *A Szentlélek állandó jelenléte, növekvő uralma az életünkben - ez az a titok, ami nem a karizmatikusoké, nem a pünkösdistáké, még csak nem is a baptistáké - hanem a növekvő, élő hívő élet nélkülözhetetlen feltétele, és megtartásunk biztos záloga.* Amikor előveszed Isten ígét, könyörögve kérd és tudatosan fogadd is el Isten Szentlelkének vezetését, szemnyitogató munkáját. Ne mondd soha azt, hogy "ó, én már újjászülettem, bennem van, ez elég." Az Úr Jézus azt mondja, hogy aki kér, az kap, és aki Szentlelket kér, annak ad az Atya. Figyeljük meg jól, itt már "a ti atyátok"-ról beszél Jézus, tehát olyanokhoz szól, akik fiakká lettek, ámentek az újjászületés fürdőjén. Próbáld ki, drága testvérem és tapasztalni fogod a nagyszerűségét. Kérd, hogy segítsen a megígért vigasztaló, a Jézus Krisztus által elküldött Szentlélek abban, hogy mélyre hatolj, egyre mélyebbre bocsásd gyökereidet Isten ígétébe, - azaz magába Istenbe! És ha belegyökerezel nagyon mélyen, ha kösziklára építet a házad, akkor jöhetnek az élet viharai, és jöhet a legnagyobb vihar is, - a test halála. Akkor már sem magasság, sem mélység, sem a jelen, sem a jövő nem szakíthat el minket Istennek szerelmétől, amely van a mi Urunk Jézus Krisztusban.

hangfelvételt készítettünk szüleinknek és ifjúsági vezetőinknek. Amikor azonban visszahallgattuk, szégyenkezni kellett. Úgy éreztük, ennél többet is tudtunk volna, messze nem volt tökéletes a szolgálatunk. Viszont egy életre megtanultuk, mit jelent egy meleg testvéri kézfogás, egy egyszerű buzdítás, - a tökéletességig pedig még hosszú az út.

Néhány hete olvastuk Pál Timótheushoz írt buzdítását: "...szüntelenül, éjjel és nappal megemlékezem rólad könyörgéseimben..." (2Tim 1:3) Menyire jó volna, ha gyülekezeteinkben egyre több a Pálhoz hasonló buzdítás hangozna el, hogy öröme lenne "Pálnak" és "Timótheusnak" egyaránt.

Kedves olvasóm, "Pál"! Kérlek olvasd el ezt a bátorítást (2Tim 1:3-4) teljes egészében és meglátod hogy ez egy mondat. Ha bármelyik részét kiveszed belőle és úgy akarod használni könnyen félreérthetők és a bátorítás helyett visszahúzódnak őt a szolgálatban. Imádkozz az ifjú szolgálattévőkért, bátorítsd őket. Ezeket látva nem fogják örömet félreértve rossz néven venni, mert tudni fogják, hogy nem a hibáinak örülsz, nem azt mosolyogtad ki. Sajnos olyan kevesen vannak gyülekezeteinkben a fiatal Timótheusok, ügyeljünk rájuk.

Drága Timótheus! Aki szolgál, tudja, hogy minden szolgálat könnyel jár, mint ahogy Pál írja: "könyeidre emlékezve." Vannak örömkönyvek is, amelyekkel kegyelemből megajándékoz az Úr, de aki csak ezeket akarja elfogadni Tőle, könnyen mellékvágányra kerül.

Hadd említsék meg egy embert, aki mindössze 20 éves volt, amikor megértette szolgálatát és 50 éven keresztül úgy végezte azt, hogy közben senki egy köszönetet sem mondott érte. Minden szolgálata után börtönbe zárták, epés megjegyzéseket tettek, vagy jobb esetben a szemébe nevettek. Az ötven évi szolgálata során három rendszerváltozást élt át úgy, hogy eközben mindig az Úrra figyelve csak azt mondta, amit Isten adott a szájába. De azt nem hallgatta el, bármilyen legyen a reagálásuk azoknak, akik őt hallgatták. Mi ennek a titka? Soha egy pillanatra sem felejtette el, hogy ki bízta őt meg erre a munkára. Az igazi bátorítást pedig egyedül Tőle kapta. Kiről írtam? Talán már tudod is, - Jeremiásról. Most csak róla írtam, de írhattam volna sokakról a Bibliából, vagy akár azon kívül is, akik biztatás, bátorítás nélkül végezték szolgálatukat, meghátrálás nélkül. Hadd bátorítsalak Pál apostol szavaival: "Ezért emlékeztetek téged, hogy gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát benned."

Pap Enikő, Detroit

"Van erő, van, csodás erő van Jézusunk vérében..."

De hol áll az én erőm? *"Határozott, jó kiállású emberekre van szükségünk"* - hallhatjuk elég gyakran. Talán mi is ilyen emberek vagyunk, vagy legalábbis ezt mondják rólunk. De valójában csak a munkahelyen vagyunk képesek legyőzni az előző éjszakai álmatlanságunkat és elkeseredett lelkiállapotunkat bebújtatjuk egy jól álcázott felszín mögé?

Úgy gondolom, mindannyian beleestünk már valaha ilyen, vagy ehhez hasonló képmutatásba. Amikor pedig az Úr ügyéről volt szó, elég gyakran erőtlenség, fáradtság voltunk. Bizonyára mindannyian jól ismerjük azt az elég gyakran olvasott igeverset: *"Mindennek van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem!"* (Fil 4:13), de talán sokszor át is siklunk felette. Ismerjük, már sokszor hallottuk, tudjuk, hogy ez így is van. Az értelmünkkel. De hogy áll ezzel a szívünk? Becsapjuk-e önmagunkat, elhitet-e bennünket is a világ?

Lássuk meg már végre, mi is lehetünk erőtlének, nem kell állandóan az emberek elvárásai szerint élnünk! Talán gyengék vagyunk. De Istennek éppen ilyen emberekre van szüksége! Akkor tud a kezébe venni, átfőrmálni bennünket, ha mi le tudunk mondani teljesen önmagunkról. *"Elég néked az én kegyelemem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz."* (2Kor 12:9)

Valljuk be őszintén, ez nem könnyű dolog. Pedig az Ige erre figyelmeztet: naponként megtagadni önmagam, levetni a régi életet, megújulni és felöltözni az új embert. Nem kerülhető el ez az út, a Krisztusban növekvő élethez szükség van erre. Nem elég egyszer megtenni, szükséges minden nap. Így tudunk csak állandóan megújuló életet élni, csak így tud az Úr az Ő szőlőskertjében használni.

Sokan ismerjük az erő forrását, a hozzá vezető utat, a feltételeket, de valahogy mégis gyakran nem vállaljuk. Előfordul, hogy elkényelmesedünk a magunk kormányozta életben. Ne tegyük ezt! Krisztus feláldozta önmagát érettünk, és tőlünk is ilyen életet kíván. Nosza, áldozzuk fel életünket újból az Úr oltárára! Vegyünk és nyerjünk erőt az Úrtól a Szentlélek által a személyes és mindennapi problémáinkhoz, feladatainkhoz, és bizakodjunk az Úrban! *"Jó az Úr a benne reménykedőkhöz, a hozzá folyamodókhöz!"* (Jer 3:25)

Danné Cserepka Annamária

Elhangzott a Rámai Táborban, 1998. július 3-án.

Az ifjúság hangja

Első nyári-táborozás Coloradóban

Néhány éve már, hogy évközi gyűlésünkön felvetettük a keleti és nyugati ifjúság nyári táborozás-lehetőségét, a coloradói Sziklás Hegyekben (Rocky Mountains). Örvendünk, hogy ez megvalósult augusztus 8-15 között.

Csoportkép a barakkunk előtt. (A fényképet Kulcsár Attila készítette.)

Habár az ötlet olyan jó visszhangra talált, hogy 120 körül jelentkeztek, mégis csak 60-an vettünk részt - fiatalok, gyermekek, szülők - az Estes Park-i "YMCA of the Rockies" táborában. A vélemények szerint mindenki meglegedetten, testileg-lelkileg felüdülve tért haza az egyhetes táborozás után.

Ez a tábor 1912 óta áll fenn és keresztényen elvek alapján működik, - tanulási és kikapcsolódási célokból.

Tájkép az "Eagle Cliff" tetejéről

Többféle rendezvényre nyújt lehetőséget: konferenciákra, családi találkozókra, gyermek és ifjúsági táborozásokra, osztály-találkozókra és még évi konvenciók rendezésére is!

Területe 860 acres, melyen többek között konferencia termék, uszoda, sportterem, többféle szálló, játszóter-

mek, múzeum, könyvtár, ebédlők, üzlet és szabadtéri sportpálya is van. Befogadó képessége 2000 főnyi, a személyzet pedig szezonban 500 körül van. Kiváló ellátásban részesültünk, főleg a napi háromszori étkezésor: önkiszolgálós "ki mennyit tud enni," több fogásos finom ételekből.

A tábor területéről utak vezetnek kisebb hegymászási túrákra, vagy épenséggel a jó levegőn való sétákra. A hőmérséklet nappal 80 fokig emelkedik, míg éjjel 45 fokra csökken. Gyakori - talán minden napos - a délutáni rövid záporosó, de ez senkit sem riaszt meg. A minden életkort magában foglaló csoportok (csecsemőtől - idősorig) hetente váltják egymást.

Táborozásunk sikeréhez nagy-mértékben hozzá járult Kulcsár Attila, ifjúsági elnök szervezőképessége. Minden program előkészített, megbeszélte, időzített pontossággal folyt le, majdnem zökkenő-mentesen. Két lelkipásztor is volt velünk: Novák József és Dan László. Jelenlétük, szolgálataik nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a táborozás lelki felüdülést is jelentett.

A résztvevő gyermekek és fiatalok jó magaviselete, aktív részvétele dicséretre méltó! Felemelő volt egyes fiatalok őszinte, gyermeki imája és hozzászólása a beszélgetésekhez. Kedvelték a témákat, tanítókat, az énekléseket. Böven volt részük sportoló hajlamaikat és képességeiket bebizonyítani, úgy a játszótársak, mint a nézők öröme. Hamar és könnyen összeforrunk egy nagy családdá és csak azt sajnáltuk, hogy szombaton mindenki más-más irányt vett hazafelé. A viszontlátás reményé-

ben búcsúztunk, - nemsoká Detroitban, jövő év augusztusában pedig újra ebben a táborban!

Szabó István

IFJÚSÁGI TÁBOROK 1998. AUGUSZTUS

Coloradói élmények

Sok gondolkodás és harc után döntöttem úgy, hogy én is részt veszek a sokak által régen várt táborozásban. Döntésemet csak megerősítette a Torontói Gyülekezet ígérete, miszerint minden nap fognak imádkozni érettem. Azután megtörtént a csoda! Isten lehajló szeretetét tapasztalhattuk meg az együttléti egész időszaka alatt.

A következőkben álljon itt néhány résztvevő vallomása:

- *Testi és lelki felüdülést egyaránt jelentett ez a tábor. Nagyszerű volt a családi légkör és az éneklés a kaddalló körül. A példaként felállított bibliai személyek élete újra meglevenedett előttem. Elgondolkodtam azon, hogy hol tartok a hitéletemben. Átgondoltam, hogy Isten az, aki új lehetőségeket adott számomra is. Hála van a szívemben, hogy most megerősödve mehetek tovább.*

Dobos József, Chicago

- Nagyszerű volt a friss, hegyi levegő, a csodálatos környezet. Elgondolkodtam azon, hogy Isten milyen nagyszerű világot teremtett számomra is. A mindennapi éneklés és az igei alkalmak nem csak Istenhez, hanem egymáshoz is közel vittek bennünket. Jeremiás elhívási történetét hallva, látva, bennem is felmerült a kérdés: Mit vársz tőlem, Uram? Lelkileg felfrissülve indulok tovább ebből a táborból.

Kulcsár Tihamér, Chicago

- Minden nap korán kelni és éjszaka egy kicsit kényelmetlen ágyon aludni, közben pedig még fájni is, ez is Coloradóhoz tartozik. Azonban ami ennél sokkal fontosabb, közelebb kerültem Jézushoz. Sikertől több régi baráttal találkozni és új fiatalokkal is megismerkedni. Mindezt 13 évesen átélni, nagyszerű dolog.

Novák Benjámin, Alhambra

Egy 10 és egy 12 éves leány a következőképpen emlékezik a Coloradói táborozásra:

- Az egész táborozás alatt soha nem unatkoztunk. Sok érdekes dolgot csináltunk, és emellett új barátokat is szereztünk. Rengeteg lehetőség volt a szabaddíj jól eltölteni. Jó volt érezni azt, hogy mindenki barátságos volt, és nemcsak várta, hanem adta is a szeretetet. Bátran elmondhatjuk, hogy a hegymászás nem-

NYÁRSZÁS -- COLORADO

SZTUS 8-15

csak nagyon nehéz, hanem fantasztikus dolog is. Életemben először lovagoltam - említi meg Bettina, és nagyon élveztem. Mi jövőre is jövünk, gyertek el ti is, hogy együtt örülhessünk. **Szabó Abici és Kulcsár Bettina, Chicago**

Kilátás a tábor központi helyéről

Most hadd szólaljon meg valaki, az itt levő szülők közül:

- Reményeim felett nagyon áldásosak voltak a közös igei alkalmak, számomra is nagy megerősödést jelentett ez a hét. Megláttam, hogy több korosztály bátran együtt üdülhet, azonban jó, ha külön életkori csoportok szerint is meg tudjuk teremteni az alkalmakat. Kíváncsian lenne külön, a házások részére is mélyreható, őszinte beszélgetéseket, alkalmakat tartani. Jó volt látni gyermekeink őszinte Isten felé fordulását, és hallani a késő éjjelekig tartó bensőséges beszélgetésekről. Szívem vágya az, hogy mi, szülők is tudjunk újra és újra áldozni ilyen és hasonló táborokért.

Gáncsos György, New York

Egy egyetemista lány vallomása így szól:

- Fizikai értelemben vártam sok jó dolgot ettől a táborától, melyet főleg a kirándulásoktól reméltem. Azonban már rögtön az első Igei alkalom megérintett: Kicsoda vagyok én? Megláttam azt, hogy nem az vagyok, akinek szeretném magam látni. Minden igei alkalom személyes volt számomra. Az egész

heti üzenetek által az Ige elvégezte bennem, hogy közelebb kerültem az Úrhoz. Szinte hihetetlen, hogy olyanokkal is tudtam beszélgetni, együtt imádkozni, akikkel eddig még sohasem sikerült. Az a kérés, hogy értem is imádkozzatok, hogy ha visszamegyek az iskolába, és

egyedül kell a harcaimat megharcolni, akkor kitarthassak döntésem mellett. Már most eldőlt a szívemben, ha lehetőség lesz, jövőre is jövök.

Kui Mária, New York

- Nagy reményeket nem kergettem, mert már sok táborban voltam, de általában csalódtam. Meglepő volt az a légkör, ami jellemezte a tábor, ez engem is hamar magával ragadott és így óriási élményeket élhettem át. Az Igei üzenetek hatására megerősítettem a Krisztus melletti döntésemet. Életemben a legjobbkor jött ez a lehetőség, mert megállított a magam tervezte úton, és egészen közel vont Istenhez. Ha csak lehetőségem lesz, reám számíthattok, mert itt leszek jövőre is. Egy dolog van, amit még át kell élnem, a tábor utolsó napján következő "vadvízi" túrát. Ha ez sikerül, akkor a legboldogabb fiatalként megyek el erről a helyről.

Fejér Anna-Mária, New York

- A táborozásra elsősorban azért jöttem el, hogy a barátokkal találkozjak. Azonban egyre erősebben ott volt bennem az a vágy is, hogy az Úr újra magához emeljen. Életem egy kicsit hasonlít arra a tájra, ahol a denveri repülőtér is van: lapos, sivatagos. Ebből az állapotból azonban hamar felmentem a hegyre, ahol sok sok lelki élmény ért. Felejthetetlenek a röplabda meccsek és a közös játékok is. Egy szóval: nagyon jó volt a program. Soha nem felejttem el azt a csodálatos kilátást, amely a "Bible point"-ről tárult elélem. Ezen a helyen van

A "Trial Ridge Road" út legmagasabb pontja felé menve megálltunk egy gleccser / hótömb mellett. (mögöttünk a mélyben)

eltemetve egy misszionárius, és itt található egy postaláda is, amibe Istenhez szóló személyes üzeneteket lehet elhelyezni. Végiggondolva az elmúlt napokat, megerősödött bennem az a döntés, hogy jövőre is eljövök.

Boda Tibor, Cleveland

aZ ifjúsáG hangjA

- A legnagyobb vonzerő az volt, hogy együtt lehetek a barátaimmal. Azonban az esti igei alkalmak másfelé fordították a figyelmemet. Jeremiás elhívási története és a hozzá kapcsolódó személyes bizonyoságtétel engem is elgondolkodtatót. A szerda éjszakai beszélgetés gyökéres változást jelentett nálam. Több olyan dolgot kellett kivetnem az életem-

Aerial Tramway. Lent Estes Park látható

ből, amik eddig megkötöztek. Most, néhány nappal a döntés után úgy érzem, érdemes volt teljesen Jézus felé fordulni. Vágyom arra, hogy ha hazamegyek, az idő múlásával ne változzon meg a most hozott döntésem.

Kui Zoltán, New York

- Azért jöttem elsősorban, hogy barátaimmal együtt egy nagyszerű hetet eltölthessünk. Talán így is kezdődött, de aztán Jézus másképpen gondolta. Földi örömeim helyett felcsillant előttem az, hogy talán Jézusnál tartós öröm található. Úgy látom, ahogyan Dávid győzni tudott, így nekem is lehetőségem van a győzelemre. Megláttam azt, hogy lehet életváltozáson átmenni. Kezdem megtapasztalni, hogy Jézus meghallgatja az imádságomat. Nagyon készülök arra, hogy az állarcokat levegyem, és őszinte vágygal menjek a gyülekezetbe. Szerda este, amikor le tudtam térdepelni és teljesen átadni életem Jézus Krisztusnak, éreztem, hogy Ő elfogadott engem. Nagy örömöm, hogy sikerült végre leporolnom a rég olvasott Bibliámat is. Elhatároztam, hogy jövőre is jövök, és már nem csak várni és kapni akarok, hanem kész leszek adni is.

Sebestyén Mike, Cleveland

Mindezekhez a személyes bizonyoságtételekhez nehéz bármit is hozzáfűzni. Az én személyes vágyam is az, bárcsak sikerülne mindannyiunknak az Istennek tett fogadásainkat megtartani. Erre minden esélyünk meg van, hiszen ha Krisztusra nézünk és benne bízunk, Ő győzelmet ad!

Dan László

Rev. Kamilla Füredi:

ONLY FOR SINNERS (2)

The influences that can help to develop faith cannot be perfectly explained. Humanly speaking, the strong religious inclination of this child is almost inexplicable. Nobody talks to her systematically about the principles of faith, nobody gives her any clear testimony, nobody tries to convince her of anything. She never takes part in child evangelism. As a matter of fact, she grows up during the period of communist Hungary, when, many pastors do not even dare to say out loud the word, evangelization. If somebody still tries to evangelize, he risks police agents visiting him, searching his house and finding what they want: false proof of criminal action to have reason to put the pastor into prison. In fear, even the believing aunt closes the windows if on occasion she feels like singing at the sewing-machine.

Kamilla's father has a small grocery store where she likes to help him so she has some pocket money. For her mother's birthday, she buys a print of the Holy Family and presents it lovingly to them; "Jesus: How nice he is, certainly, you should love him very much." The mother does not know how to respond. She takes out the Bible from the cupboard and shows the child the Lord's prayer. Very soon all the puppets of the play corner are praying regularly.

The first play she watches in the theater is the masterpiece of Hungarian folklore, "John the Hero," who gets back his dead sweetheart at the See of Life. "This is like heaven," thinks the child, "but heaven is real, it is not a tale." She would like to go to heaven, and soon, if it is possible. However, she thinks, that only the very good girls can go there and she is not sure about herself. She is not praised very often —on the contrary... Her mother is sick, her father works from early morning until six in the evening. Tired and stressed, more and more often he shouts at the child: "You will cry if you do not listen the next time!" That "next time" usually happens the same evening, which is followed consequently with the promised flogging and crying. How could such a bad girl dream about heaven?

In the living room of Aunt Eszter there are hundreds of books on the shelves. Poetry, novels and lexicons. The eight-year-old child almost eats the books, reads everything that comes to her hands. One day she catches sight of a book, "Only For Sinners...". She feels

embarrassed asking if she could take the book home.

"Why? Are you a sinner?" they ask.

"Yes," she answers red faced.

At home she hides while reading the book, she doesn't want to be ashamed again. As usual, she visualizes everything she reads. In her mind she is in Britain with those hooligans who hurtle by on motorbikes among the people. When they repent, she says the sinners' prayer together with them. After having read the book she goes to the laundry room, kneels down on the tile floor and prays with her own words:

"Father, God, please forgive me. I don't want to be always as bad as I am. I will obey my parents. Help me to be good." She is overwhelmed again with heat, but not because of shame. A strange power goes through her body, as if she were changed. She takes back the book and does not say anything to anybody about it and about her prayer.

Soon her aunt dies and the uncle marries again. He does not go very often to the prayer house, so Kamilla begs her parents to let her go there alone. They do not forbid her.

"She can learn only good things there" says the father. The pastor of the congregation retires and the new pastor gives a modern translation Bible to Kamilla, which, she starts to read from the beginning. With vivid imagination, she follows the stories of the Old Testament and the life of Jesus, but the meaning of the stories is still hidden from her, not to mention the books of the prophets or the letters of Paul.

She is about 14 years old when, sitting in the first pew, she listens to a sermon about lukewarm believers. She is very frightened to hear that such are spitted out, what is more, vomited out from the mouth of God. As if the pastor understood her inner thoughts, he asks the girl to pray at the end of the service. Everything disappears from her eyesight; there is no pew, choir, pulpit, —it's as if she were alone before the Almighty; struggling with words, begging him with great supplication:

"Please, never drive me away from you, I love you, do not let me become cold, I want to serve you forever."

The "amen" of the congregation confirms the prayer.

Shortly, she becomes a member of the choir. The godly choirmaster teaches her and the other children who visit the prayer house to sing, to play the

piano and to play the violin. During the times of the Lord's Supper, she is near to faint when the members of the congregation give each other the bread and the cup. No, not because she is left out, she senses something similar to the power she experienced praying in the laundry. When her friends asks to become members of the congregation, she also does so, but the request is not brought before the fellowship. After talking to the mother, the pastor asks Kamilla to wait. The mother does not want her daughter to commit herself to the congregation so young.

(to be continued)

The Twenty Third Psalm (3)

Through the years I have collected some different versions of the 23rd Psalm, among them, another Indian version, a teacher's version, and a sailor's version. I challenge you to write your interpretation of this beautiful psalm, relating it to who you are, or what you do (or have done in the past). Some could be entitled: A Mother's Version of the 23rd Psalm, The Homemaker's Version, The Business Man's Version, The Cook's Version, The Pastor's Version of the 23rd Psalm, etc.

I am not a poet, but I tried, in my own humble way to express what the 23rd Psalm might sound like coming from a church musician:

THE PSALM OF THE CHURCH MUSICIAN

The Lord is my Master Musician. I shall lack nothing.

He permits me to hear great music.

He leads me to sing His praises.

He refreshes my soul with beautiful sounds.

He leads me to the very best that composers and hymn writers can create.

Yea, even though the melodies of my life at times may descend as low as the bass section of the choir, or the tuba section of the orchestra, I will not tremble.

Lovely melodies and gorgeous harmonies - they do comfort me.

He prepares a feast for me of inspiring concerts of finely tuned instruments and voices in perfect Harmony in the midst of loud noises from rock bands and unsavory words coming from the mouths of "so-called" singers.

My heart swells to overflowing.

He calms my being with hymns, cantatas, and oratorios praising His name, giving me great joy.

Surely all this goodness and mercy will follow me all the days of my life, and I will sing in that heavenly choir forever.

Esther Petre Plyler, Palm Bay, FL

Martin Luther Prays

Behold, Lord, an empty vessel that needs to be filled. My Lord, fill it. I am weak in the faith; strengthen Thou me. I am cold in love; warm me and make me fervent that my love may go out to my neighbor. I do not have a strong and firm faith; at times I doubt and am unable to trust Thee altogether. O Lord, help me. Strengthen my faith and trust in Thee. In Thee I have sealed the treasures of all I have. I am poor; Thou art rich and didst come to be merciful to the poor. I am a sinner; Thou art upright. With me there is an abundance of sin; in Thee is the fullness of righteousness. Therefore, I will remain with Thee of whom I can receive but to whom I may not give. Amen.

Discipleship

Christianity is something which is meant to be seen. As someone has well said, "There can be no such thing as secret discipleship, for either the secrecy destroys the discipleship, or the discipleship destroys the secrecy." A man's Christianity should be perfectly visible to all men.

— William Barclay

The world is on fire

If I straighten the pictures on the walls of your home, I am committing no sin, am I? But suppose that your house were afire, and I still went calmly about straightening pictures, what would you say? Would you think me merely stupid or very wicked? The world today is on fire. What are you doing to extinguish the fire?

— Corrie ten Boom

A 23. ZSOLTÁR

(Zsoltár-parafázis)

Az Úr az én Sofőröm, nem rozsdásodom. Kiváló szervizekben gondoztat engem, és jó illatú benzinkutakhoz terelget engem.

Motoromat megolajozza, az országút jobb oldalán vezet engem a KRESZ szabályai szerint. Még ha a legforgalmasabb főútvonalakon járok is,

nem félek a karamboltól; mert te ülsz a volánomnál.

A te kurblivasad és tömlőpumpád, azok vigasztalnak engem.

Mindig ragyogóan tisztára mosva viszel irigyeim és csodálóm elé; olajom ki nem fogy, csordultig töltöd tankomat üzemanyaggal.

Bizonyára odaadó gondoskodásod és megbecsülésed

kísérnek engem életgem minden napján, és a te garázsodban pihenek hosszú ideig.

Gerzsenyi Sándor (1972)

Novák József:

HITMÉRŐ (1János 2:4-11)

Melyik gyerek nem próbálkozott még azzal, hogy betegséget színlelve kerülje az iskolát? Amikor a házi feladatról "megfelejtkeztünk", vagy éreztük, hogy rajtunk a sor, holnap biztosan minket hív ki a tanárbacsi felelni, ilyenkor bizony könnyen fellépnek azok a has- és fejfájásos panaszok, a reggeli fáradtság és szédülés, amit az én édesanyám mindig komolyan vett, és hathatósan kezelt. Először tenyérével érzékelte a hőemelkedést, aztán, hogy önmagát is megnyugtassa, elővette a lázmérőt. Bár idővel rájöttem, az sem csalahatatlán, megvan annak is a trükkje, az esetek többségében megnyugtatta anyukámat az eredmény, és máris úton voltam az iskola felé. Nem küldött volna el sohasem, ha a lázmérő betegséget jelez. A házi-medicinának ez az egyszerű eszköze objektív adattal szolgált, amiben - ki tudja még mivel kiegészítve - megbízott az édesanyám.

Milyen eszközzel vizsgálható a belső embernek, a léleknek az egészségi állapota? Hívó körökben pozitív irányú a színlelés; általában többet és jobbat feltételezünk magunkról, mint ami a valóság. Ellenségünk, a Sátán az, aki szívesen ránk ijeszt, hogy biztonságunkat veszítve, kapkodásos, pótcelekvéses megoldásoktól reméljük lelki egyensúlyunk helyreállítását. A mai igazságszabban a lelki egészség objektív jelzőiről olvasunk.

Mielőtt ezekre térnénk, járjunk utána, miért is kellett ezekről írnia János apostolnak? A lelki egészség kérdése azért fontos, mert míg fizikai állapotunk földi életünk idejét érinti csupán, a lélek állapota ezen túlmutat, meghatározza ezt az életet, de örökkévalóságba nyúló konzekvenciákkal is bír. Örökéletünkéről van szó. A Biblia azt tanítja, üdvösségünk, vagy a kárhozat nem a jövő, a halál utáni állapot kérdése. Már most tudhatjuk, hogy hol folytatódik életünk a földi lét után. Üdvbizonyosság az, amikor az újjászületett hívő abban a kérdésben is rábizza magát az Üdvözítő Úr Jézus Krisztusra, hogy - ígérete szerint - a mennyei honba fogadja majd. Vagyis, az örökélet kérdése itt dől el, az újjászületett ember életében erre a nagy kérdésre már meg van a válasz: Jézus Krisztusban üdvössége van.

Azt gondolnánk, ez egy olyan hír, aminek mindenki örülni fog. Sajnos, ez nem így van. Ez a kérdés megosztja a keresztyénséget, és mint azonnal látni fogjuk, már az öskeresztyén gyülekezetekben is félreértésekhez és viszálykodáshoz vezetett. Mi történt abban a gyülekezetben, amelyikre gondolva ezt a levelet írta János apostol? "Közülünk váltak ki, de nem voltak közülünk valók; mert ha közülünk valók lettek volna, velünk maradtak volna." (1János 2,19) A gyülekezeti közösségből kivált egy csoport, akikről azt

gondolta mindenki, hogy szervesen részei a gyülekezetnek. Majd halljuk a vélekedéseiket, ők jobbaknak, kiválóbaknak, hívőbbeknek, szentebbeknek tartották magukat azoknál, akiket otthagytak, akik az apostol levelét olvassák. Hol a hiba? Ha nekik van igazuk, akkor nálunk a baj. Ha nálunk az igazság, akkor viszont mi is történt itt valójában? Közülünk váltak ki. Nemrég együtt szolgáltunk, énekeltünk, imádkoztunk. Velük örültünk, amikor elindultak a hívó élet útján. Vallást tettek bűneikről. Követték Urunk parancsát a bemelegítésben. Mi történt velük? Nem azt

Istent ismerni, Krisztusban élni, a világosságban járni - ezek nem elvi kérdések, ezek az életmódunkban igazolható jelei az üdvösségnek. ahogy azt a Szentlélek kimunkálja bennünk nap, mint nap.

hallottuk Krisztustól, hogy aki Benne hisz annak örök élete van? Hogyan írhatja most ezekről az atyafiakról az apostol, hogy sohasem voltak ők közülünk valók? "Az én juhaim hallják az én szót, olvassuk Ján 10,27-ben - és én ismerem őket, és követnek engem; és én örök életet adok nekik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből". Ez a hívő üdvbizonyosságának az alapja. Mi történt annak az életében, aki a nyájtól elszakadt mégis, aki - most derül csak ki - "nem volt közülünk való"? Megjegyzem, ha a Szentírás nem tanítaná az üdvbizonyosságot, akkor János apostol érvelése teljesen értelmetlen és fölösleges lenne.

Azt is megtudjuk ezekről az emberekről, hogy ők mit gondoltak magukról. Az előzőekben már foglalkoztunk néhány véleménnyel, amit tőlük idéz János apostol: "Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van vele..." (1:6), "ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mibennünk..." (1:8); "ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk..." (1:10), és később: "aki azt mondja, ismerem őt..." (2:4), "aki azt mondja, hogy őbenne marad..." (2:6), "aki azt mondja, hogy a világosságban van..." (2:9); és majd: "azt mondja valaki, hogy szeretem az Istent..." (4:20). A gyülekezetet elhagyták, de nem tartották magukat hitetleneknek, vagy Istent tagadóknak, hanem éppen ellenkezőleg, ha igaz, amit magukról állítanak, akkor éppen ők a jobb hívők!

Hányszor megismétlődött már ez a történet a Gyülekezet történetében?! Kegyes szavak, hívőies szövegek mögé bújtatott önigazolás - üres, embercsinálta vallásoskodás, Krisztus nélküli üdvösséskeresés. "Hamis prófétáknak" mondja ezeket az apostol (4:1), akik hitetését

visszaautasítjuk: *"senki el ne hitessen beneteket; aki az igazságot cselekszi, az az igaz"* (3:7), nem aki mondja csak. A hit által elsajátított megigazulás, amiről Pál apostol a Rómaiakhoz és a Galatákhoz írt levelekben tanította a gyülekezetet életmódban igazolódik. Hit és cselekedet elválaszthatatlanságáról van itt is szó. Ezek a közösségből távozó atyafiak még az ajtóból visszaszólnak, talán kérdés nélkül is mondják: Azért mentünk el, mert a mi lelki igényeink nagyobbak, mint amivel ott szolgálnak. Mit mindig bűnről beszélni? Mi már nem vétkezünk. Túl vagyunk régen az "alapokon," mi már megvilágosítottunk.

Ezért választottam a mai bibliatanulmány címül ezt, hogy "hitmérő," mert hitünk, lelki egészségünk objektív mutatója az életünk egésze, nem csak a szavaink. A hit hittel nem igazolható, a vallás cselekedetekben megnyilvánuló vallástételek nélkül üres szólam csupán.

Hitünk, lelki egészségünk objektív mutatója az életünk egésze, nem csak a szavaink.

Nézzük ezt a három állítást most!

1. *"Mi ismerjük Öt."* Ki ismeri őt (2:4)? Nagyon fontos kérdés ez, hiszen Istent nem ismerve hogyan szolgálhatjuk? Néhány hete beszélgettem valakivel, aki frissen érkezett Amerikába. Szerettem volna segíteni neki, megosztva vele néhányat a tapasztalataim közül. Érzékelhetően türelmetlenül hallgatott, majd a beszélgetésünk e részére így tett pontot: - *"Te talán ismered Amerikát, én viszont ismerem Istent."* Előttetek nem kell magyaráznom, mit is mondott ezzel. Elmondta rólam a véleményét, és bemutatkozott, mint "szuperhívó." Bemutatkozott. Istent ismerni több, mint tudni Róla, hinni Benne; Ő több annál, mint amit átéléseink, lelki élményeink megismertettek hatalmáról és szeretetéről. Az Isten-ismeret engedelmségben nyilvánul meg - írja János. Júdás ismerte Jézust egy szinten, de mégsem ismerte igazán. Az Úr Jézusról többet tudhat egy hitetlen érdeklődő, mint én, de ha nem engedelmeskedik Neki, egyáltalán nem ismeri. A zsidók gondolkodásában valakit ismerni azt jelentette, hogy együtt éltél vele. Hóseás prófétánál olvassuk, hogy hamis esküvésekre, hazugságokra, gyilkosságokra, lopásokra és paráználkodásokra, betörésekre és vérontásokra hivatkozik a világgal folyó perben az Úr, mint az Isten-ismeret hiányának objektív mutatóira (Hós 4:1ff).

Ezek a terhelő bizonyítékok arról árulkodnak, hogy Istent egyáltalán nem ismerik. Megfordítva is igaz ez: Istent az ismeri, aki parancsolatainak engedelmeskedik. *"Aki megtartja az ő beszédét, abban valósággal teljessé lett az Isten szeretete"* (2:5). (...)

2. Azt is mondták ezek a hamis hívők, hogy a közösségtől elszakadva bár, de ők

Krisztusban vannak (2:5b-6). **Mit jelent Krisztusban lenni?** Benne lenni azt jelenti, hogy őt követjük az életmódunkban. Egy hívőt vádolt a tény, hogy neki nincsenek olyan öröndetes élményei a hitéletben, mint "azoknak ott." Bölcs lelkipásztor így tanácsolta a kétségei között: *"Ne azt nézd, hogy milyen magasra ugranak, hanem hogy milyen egyenesen járnak!"* Időtálló tanács ez ma is. János evangéliumának a 15. fejezetében olvasunk erről a nagy lehetőségről, hogy az életünk beleolvad a Megváltóba, eggyé válunk vele, mint szőlővessző a tövel. Az, hogy ez így van-e, könnyen megvizsgálható. Van a vesszőn gyümölcs? Krisztusivá vált az élet? Járunk úgy, mint Ő járt, azaz élünk a példáját követve. Filippi 2-ben is ezt tanácsolja Pál: a Krisztus indulatát (szándékait) sajátítsuk el! (...)

Meg kell mondanunk, hogy hibás és hitetlen dologkerülés minden olyan próbálkozás, amikor a rajtunk kívül álló dolgokat ostromoljuk, belső másság híján. Sokféle megnyilvánulása van ennek, csak egynehányat hadd említsek meg. Ha az iskolában nem azt tanítják, amit mi jónak látunk, akkor alapítsunk "keresztény iskolát," ahol a hatnapos teremtet és a teljes Írást hozzák gyerekeink elé a tanárok - érvelnek egyesek. Keresve sem találunk ilyen szándékokat Jézus megnyilvánulásaiban, pedig kora iskolái (zsinagógái) sem álltak a helyzet magaslatán, mint az az evangéliumokból kitűnik. Vagy, a tévé nem más, mint "ördögláda" - hangoztatták mások, akik nem bíznak se magukban, se másokban(?), még az újjhegy mozdításáig sem. Még egyszer, *Krisztusban lenni, vele járn* azt jelenti, hogy a mában élünk - mert *Krisztus velünk van minden nap a világ végezetéig - az Ő szándékainak megfelelően.*

3. **És végül, ki van a világosságban?** Ki jutott világosságra? Manapság gyakran hallom (talán mindig így volt ez), hogy "egyre tőlebb ez a világ". A gonoszság egyre csak nő. Mennyi borzalommal kell szembenéznünk nap, mint nap. Bizonyos értelemben ez igaz is, testvérek, de vegyük már észre az ellentmondást: láthat-e csak ennyit a hívő? (...) Mit ér a hited, ha nem nő a világosság - legalább benned?! A hívő látja, hogy a sötétség már szűnik, és az igaz világosság már fénylik.

Namost, hogy ez a világosság bennem fénylik-e, annak objektív megnyilvánulása a testvéreimhez való viszonyom - mondja az Ige. Akinek a szívében gyűlölet van, annak a szívében a világosság helyén gonosz indulatok vannak. Akiben viszont világosság van, az szereti emberbarátait, és az nem botránkozik és nem botránkoztat. (...) A világosságban járó lelki látása egészséges, lépései biztosabbak, határozottabbak. Célrátörő, céltudatos életvezetés, áttekinthető, bizalmat keltő gondolkodás és életstílus jellemzi. A sötétben ezek megromlanak.

Bányavidékről származom, és emlékszem azokra a kimustrált bányalovakra,

amiket a napszintre hoztak, és bizony nem sokra voltak már használhatók. Csátába ilyeneken nem menne senki, állandóan vigyázni kell rájuk, mert teljesen vakok. Ki látna jó bajtársat az olyan emberben, aki saját testvéreivel állandó konfliktusban él, egyenesen szeretetlen?! Akinek világosság van a szívében, aki a Krisztus fényénél él, annak a szívében szeretet van embertársai iránt.

Ugye, elég lesz egyszerre ennyi is ezekből az éles kérdésekből?! Ezek a hitmérők a valóságot hozzák elénk, azt kell látnunk ami van, és nem amit szeretnénk csak.

Istent ismerni, Krisztusban élni, a világosságban járn - ezek nem elvi kérdések, ezek az életmódunkban igazolható jelei az üdvösségnek, ahogy azt a Szentlélek kimunkálja bennünk nap, mint nap. Mindannyiunknak okunk van a szégyenkezésre, de lehetőségünk van a bűnvallásra is, és hogy Urunk segítségét kérjük a továbbiakhoz.

Olvassa el a cikket teljes terjedelmében az Interneten: <http://members.aol.com/zsol-taros/egyhaz/hitmero.htm>

Faulkner Károlyné:

A legcsodálatosabb ige

Ha a legcsodálatosabb igét ki kellene választanom ezt választanám: *"Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak jótétét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett értetetek, hogy ti az Ő szegénysége által meggazdagodjatok."* (2Kor8:9) Három részre oszthatnánk ezt az igét:

1. **JÉZUS GAZDAG VOLT.** *"A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg Öt."* (Jn 1:10) A Zsoltáriró ezt mondja felőle: *"Ha megéhezném, nem mondanám meg néked, mert enyém a világ és ennek mindene."* Ővé a világ aranya, ezüstje is. De a legnagyobb gazdagsága Isten dicsőségében volt, mivel Vele volt a föld és világ megalkotása előtt. Sokan azt hiszik tévesen, hogy az Ő élete a betlehemi bölcsönél kezdődött.

2. **JÉZUS SZEGÉNNYÉ LETT ÉRETTÜNK.** Oly szegénnyé, hogy amikor e földön megszületett, Mária jászolban készített részére ágyat. Miért lett ily szegénnyé Jézus, noha oly gazdag volt? Te és én éretem! Ő mondta: *"A rókáknak van barlangjuk és az égi madaraknak fészük, de az ember Fiának nincs fejt hol lehajtania."* Önként jött és tette le életét, meghalván a kereszten két lator között, éretem és teéretted. Bűnné lett Ő, aki bűnt nem ismert. *"Aki a mi bűneinket maga vitte*

fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: akinek sebeivel gyógyultatok meg.” (1Pét 2:24)

3. HOGY MI MEGGAZDAGODJUNK. Meggazdagodni, de nem anyagiakban. Mik ezek a gazdagságok, amit tőle kapunk? Soroljunk fel egy néhányat:

(a) Tiszta szívet ad. Bűnné lett értünk, hogy mi megtisztuljunk a benne vetett hit által.

(b) Feltámadt a sírból és benne él a megváltottak szívében. Ezt nem értik sokan, de a hívők ezt megtapasztalják.

(c) Elküldte az Ő Szentlelkét, aki vezeti és irányítja a mi életünket, - ha figyelünk rá.

(d) Általa a mi nevünk be van írva az élet könyvébe.

(e) Egy csodálatos otthont készített a mi részünkre a mennyben, amelyről ezt olvassuk: *“Amilyet szem nem látott, fül nem hallott, ember elméje fel sem foghat...”*

Ki ne kívánná ezt a gazdagságot, örömet és biztonságot a nagy szegénység és bizonytalanság közepette?

Vajha sokan megértenék ezt a csodálatos ígét, ezt a csodálatos szeretetet, hogy *“Ő szegénnyé lett értünk, hogy az Ő szegénysége által mi meggazdagodjunk.”*

Faulkner tvnő (sz. Tóth Teréz), Faulkner Károly (1912-1991) misszionárius özvegye, a Hebrew Christian Fellowship munkatársa; Pennsylvániában él. Megjelent könyvei: Szeretethíd az óceánon (Budapest, 1994), Csendes vizekhez terelget (1997).

Molnár Antal:

Lelki kalász szedetetés

Közeledik az ősz

“Mert nincs itt maradandó városunk, hanem a jövődöt keressük” (Zsid 13:14).

Hullanak a falevelek ugyan annak a szélnek érintése által, amelynek eddigi simogatása alatt jártak rezgő táncukat. Milyen nagy a változás! Néhány hónappal ezelőtt gyenge és szürke pelyhesek voltak, és most megsárgulva hagyják el azokat a gallyakat, amelyek táplálták őket. Ha ezek a hulló levelek megszólalhatnának, elmondanák, hogy milyen kellemes volt a nap sugaraiban való fürdésük és azok az órák, amelyekben lepkét ringattak hátukon, vagy mekékül rovaroknak voltak bátyáik... Ezek a hulló sárga levelek figyelmeztetnek bennünket arra, hogy a mi életünkben sem lesz mindig tavasz, sem nyár, hanem eljön a lehullás, betakarítás és pihenés ideje is. De vajon hová? A síron

túl két hely van: mennyország és pokol. Századunk emberisége “dajkamesének” csúfolja ezt a tant, de késő meglepődés éri, amikor ezekkel, mint valóságokkal találja szembe magát. Ezekről senki nem beszélt annyit, mint Jézus, és ezek létezését semmi nem bizonyítja annyira tökéletesen, mint a gólgótai kereszt, amely oltárrá dicsőült akkor, amikor Isten Fia a legtökéletesebb áldozatot mutatta be az Atya Istennek azért, hogy a pokoltól megszabadítsa, mennyi országába bevigye a Benne hívőket. Ezek a hulló levelek felhívják figyelmünket ennek a lelki kalásznak feliratára:

“Mert nincs itt maradandó városunk, hanem a jövődöt keressük” (Zsid 13:14).

Testvérem, amikor ezt olvasod, kérlek szentelj magadnak néhány percet és elmélkedjél. Kérdezd meg magadat, ha úton vagy-e a “jövőd város” keresésére. Talán már holnap egy leszel a földi élet fájáról lehulló levelek között. S vajon mi lesz azután veled?

Molnár Antal (1908-1967) misszionárius (Brazília, Argentína, Kanada, USA), egykori detroiti lelkipásztor, az Evangéliumi Hírnök szerkesztője (1965-1967).

VASÁRNAPI ISKOLA

1998 november 1
SZOLGÁJÁT BÁTÓRRÁ

TESZI AZ ÚR
Amós 6:1, 7:7-15

Isten embereket használ föl tervei végrehajtásához. A múlt héten figyelmünket egyik prófétájára, Elizeusra fordította. Mai leckénkben fölismerehetjük, hogy egyszerű embereket is elhív és eszközévé, még akár prófétájává is teszi.

Amós Könyve az egyik gyöngyszeme a Bibliának. Amóst az első író prófétának szoktuk nevezni. Természetesen megelőzte a “nagy prófétákat,” Ézsaiást, Jeremiást, Ezékielt. A déli ország részben lakott, Tékoa városában, Jeruzsálemtől délre. Szolgálatában azonban északra, “Izrael” földjére vitte. 760 körül, 2. Jeroboám uralkodása alatt mondta el s írta, íratva le prófeciáit. Jeroboám uralkodását politikai, szociális és gazdasági feszültségek jellemezték. De hát mi köze van a prófétának a hitetlen, bálványimádó Jeroboámhoz, politikájához? Amósnek nem sok köze volt és lehetett hozzá. (Elküldő Urának viszont annál több.) Egyébként már maga az is csoda, hogy ez a füge- és állattenyésztő farmer ismeri a faluja határait jóval meghaladó világ dolgait. Ismeri Egyiptomot, ismeri a me-

zopotámiai erőviszonyokat, ismeri Izrael királyait, történelmét. Úgy látszik azért, mert valaki “egyszerű barompásztor,” még lehet tájékozott, akár iskolázott is.

Ma elsősorban arra kellene összpontosítani figyelmünket, hogy fölismerjük, hogy Isten elhív akit akar, s akit elhív, azt meg is erősíti, azt bátorra is teszi a szolgálata elvégzésére.

Jaj az elbizakodottaknak (6:1). Jaj a könnyelműeknek, jaj a képmutató vallásoskodóknak. Nem a prófétától kell félniük, hanem attól, Aki megbízta, elküldte Ámóst. Jaj azoknak, akik fölött - nagy türelme elfogyván - mérőzsinórt húz az Úr.

De még a mérőzsinór-prófécia is kegyelmi jel. Az ítélethirdetést még meghallhatná Izrael. De a Jeroboámok és Amáziások az ítélethirdetést is megpróbálják elnémítani.

Ámóst nem tudták elhallgattatni - az Úr bátorra, alkalmassá tette küldetésére.

Végül jó lenne a 14-15. versről beszélgetni a vasárnapi iskoláinkkal, s megérteni, megérteni annak üzenetét. Valószínű van tisztázni való ezekben a sorokban.

“Nem vagyok próféta... de elhívott engem az Úr...” Amós nem lenne próféta? Ki, ha ő nem? Ki a próféta, ha nem az, akit elhívott az Úr?! Amós ezekkel a szavaival nem a prófétai mivoltától határolja el magát - hiszen annak lényegét, a személyes elhívást éppen itt vallja meg a legszebben -, hanem a hivatalos papságtól és a királyi udvart kiszolgáló prófétálgatóktól különül el.

Így is mondhatta volna Amáziásnak: Én az Úr prófétája vagyok, nem a királyé, nem is a magamé. Elhallgatni és elfutni, vagy mást mondani ezért nem tudok. Az Úr küldött.

Szolgáját bátorra is teszi az Úr.

Ma is vannak eszközei az Úrnak. Ki az, aki meghallja és elfogadja az Úr hívását, megbízását?

Aranymondás: Amós 7:14-15

1998 november 8
ZENÉSZEKET IS FELHASZNÁL AZ ÚR

73. Zsoltár

Nem régen tanulmányoztuk a gyülekezetben a Korintusiakhoz írt 2. levél elejét. Pál azt állítja, hogy a nyomorúságait és a vigasztaltatásokat is másokért, mások üdvösségéért kapja az Úrtól. Atéli, tapasztalatait elmondja, leírja és segít vele másoknak is.

Szükségünk van segítségre. Saját indulatainkat, érzéseinket sem tudjuk sok-

Íme mérőzsinórral mértek népemnek és nem bocsátok meg neki többé!

(****2 copies)

HUNGARIAN BAPT. HISTORY ROOM
1173 SCYPHER ST. N.E.
PALM BAY, FL 32905

(USPS 716-300)

PERIODICAL
POSTAGE
PAID

POSTMASTER:

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195

szor kezelni. Ki tud rajtunk segíteni? Néha megtörténik, hogy egy-egy vers, vagy ének többet megértet velünk, mint egy dörgedelmes prédikáció. Miért? Talán azért, mert a költő, vagy a zenész valahogy egészen személyesen tudja átadni a benne is felmerülő problémákat és - amennyiben kapcsolata van az Úrral - azok megoldásából is érzékelhetünk valamit.

Aszáf Dávid király karmestere, főzenésze lehetett. Annak idején és ma is segíthet személyes bizonyágtétele olyanoknak, akik hozzá hasonló gondokkal küszködnek.

Meginog a hit (1-3,12,13).

Az irigység nem szép tulajdonság, de nagyon gyakori. Még talán téged is elfog néha kedves olvasóm. Beszéljessünk a vasárnapi iskolában egy kicsit erről. Az igazi veszély abban van, hogy az irigység miatt még a hit is meginoghat! Aszáf bizonyágot tesz arról, hogy már-már meghanyatlottak lábai; úgy érezte, hogy hiába tartotta tisztán szívét...

Megújuló hit (16-18,21,22)

Aki az Úr színe előtt néz szembe irigységével, s nem rejtegeti azt, hanem megvallja előtte, egyszerre csak megszabadul attól. Ezt a szabadítást az Úr tudja elvégezni. Az Isten szent helyén (a szent sátorban, templomban, imaházban) megy ez végbe bennünk. Nem csak Aszáf, mi is megerősödhetünk a hitben.

Örvendező hit (23-28)

Énekeinkkel, verseinkkel kifejezhetjük örömünket, hálánkat, amiért nem az irigység uralkodik többé bennünk. Hála az Úrnak Habakuk prófétáért, és Aszáf, a zenészért is.

Aranymondás: Zsolt 73:28

1998 november 15

HAMIS REMÉNY ÉS IGAZ ÍTÉLET

Jer 19:1-4,11-12; 21:1,2,8-10

Aki nem veszi komolyan a bűnt, s annak következményét, félre vezeti magát. Hamis reményt táplál az, aki azt hiszi, hogy megszüntette a problémát azzal, hogy nem látja.

Ki ne ismerné ezt a történetet: Egy orvosmisszionárius mikroszkópjával vizsgálta Afrikában a súlyos betegsége-

ket okozó ivóvizet. A primitív törzs tagjait rá akarta venni, hogy forralják föl a vizet, mielőtt fölhasználnák. A törzsfőnöknek megmutatta a mikroszkópján a halálos baktériumokat. Amikor az belenézett a nagyítóba, úgy megjed, hogy egy kövel azonnal szétverte a mikroszkópot. A baktériumok azonban megmaradtak, s tovább pusztítottak.

Két héttel ezelőtt láttuk, hogyan akarta Amáziás félreállítani, elhallgattatni Ámóst. Jeremiás, több mint száz évvel később, Júdában ugyanúgy járt. Őt is el akarták hallgattatni, összetörni, mint a mikroszkópot. Pedig arra is volt már példa, hogy - mint a múlt heti igében Aszáf - aki fölsimerve bűnét alázattal megáll az Úr előtt, megszabadul.

Figyelmezteti népét az Úr (19. rész)

Érthetően, jelképes cselekedetekkel kísérve szól Jeremiás. Mindig világossá teszi: az Úr üzeni ezt, nem én. Nem fogadják el a figyelmeztetést.

Válaszol az Úr (21. rész)

Isten kegyelmét mi sem mutatja jobban, minthogy még ebben a helyzetben is válaszol az őt kérdező királynak. A válasz kemény, világos. Ítéletet hirdet az Úr. Ne ringassa magát hamis reménységben se a király, se senki más. Az ítélet ideje elérkezett. De még ekkor is van némi kegyelem. Aki kimegy a városból, vagyis aki hisz a próféciaának, élni fog.

Ne törjük össze a mikroszkópot! Nézzünk bele gyakran, rendszeresen az Ige tükrébe, s engedjünk az Úrnak, - javunkat akarja.

Aranymondás: Jer 21:8

1998 november 22

REMÉNYSÉG ISTENTŐL Ezékiel 37:1-11a, 25-27

Reménység nélkül nehéz élni. Sokan élnek ezt az életet ilyen "nehezen." Jaj, ha Isten népe is elveszti reménységét.

Dehát miben reménykedjen a fogásra jutott választott nép? Nem ok nélkül vannak Babilonban. Isten megígért büntetése érte el őket. Aki közülük fölfogta, hogy úgy történt minden, ahogyan Isten pl. Jeremiáson keresztül megüzente, most mit tegyen? Kétségbe essen? Igen, minden oka megvan erre. Az Úr azonban folytatja terveit, népe történelme Rajta múlik. S Ő megint újat,

12. oldal

1998. október

mást, csodálatosat cselekszik. S kijelenti tervét, ezúttal Ezékiel prófétán keresztül.

Halál helyett élet? (1-6)

A prófeta látomása megrendítő, hihetetlen, reményt keltő. Ezékiel se tudja elképzelni amit hall. Uram Isten, te tudod! (3) S Ő tudja! S az ítélet után életet hirdet. Reményt ébreszt.

Halál helyett élet! (7-10) A prófeta szava (az Úr szava) teremő, éltető erő. "Megéledének."

A prófécia értelme (11,25-27). A látomás rólunk szól, ránk vonatkozik, érti meg Ezékiel. Van hát remény! Reménység Istentől. De ki hiszi majd el, ha elmondja mindezeket a prófeta?

Van remény! A hívő számára az ítélet hirdetés éppen olyan valóságos üzenet, mint az ígéretek. Isten is, Jézus Krisztus is tegnap és ma és mindörökké ugyanaz. Ne csak csontokat láss, vedd észre az élet lehetőségét. Urunk a reménység Istene Pál és Péter szerint is!

Aranymondás: Ez 37:27

1998 november 29

MEGÚJULÁS ÉS ISTENTISZTELET Nehémiás 8:13-9:3

Beteljesedett az ítélet, de beteljesedett a szabadulás ígéret is. Három különböző időpontban érkeznek vissza a zsidók az ígéret földjére. S hozzáfognak az építkezéshez. De nem csak a templomot, a várost, házaikat, hanem saját magukat is föl kell építeni. A lelki építkezésről is gondoskodik Isten. Vezetőket rendel, akik előveszik Isten igéjét.

Igetanulmányozás(13-15). "Találak pedig írva a törvényben..." A lelki építés legjobb módszere mindig ez: az Ige tanulmányozása, s azután

Engedni az Igének (16-18). Még akkor is, ha nehéz. Az engedelmes-ségnek aztán az örömét is átélték (17).

A rendszeres istentisztelet (1-3) is a lelki megújulás eredménye. Azáltal pedig folyamatosan alkalma van a hívőnek a bűnbánat és az engedel-messég gyakorlására és az örömteljes szolgálatra.

Az ige folyamatos tanulmányozása, az engedel-messég és az istentiszteleteken való (aktív) részvétel nélkülözhetetlen ma is!

Aranymondás: Nehémiás 9:6

Herjeczki Géza

